

Truus Bloem, 89 jaren jong!

Han Buckx

"Ik had afgelopen week nog een Groene Specht in de tuin. Dat was de eerste keer dat ik deze mooie vogel hier heb gezien!" Het enthousiasme voor de vogels straalt er nog steeds af als mevrouw Bloem Hans Vader en mij binnenlaat in haar huis in Aerdenhout.

Buiten regent het pijpenstelen op deze trieste avond in januari. Maar binnen brandt de kachel en zitten we al snel achter een geurend bakkie koffie. Met twee coryfeeën van de Vogelwerkgroep aan tafel gaat het uiteraard al snel over de beginperiode van onze club.

Oude herinneringen worden opgehaald. Geboren in de Zaan verhuisden Truus en haar familie al snel naar Wijk aan Duin. De liefde voor de natuur is Truus door haar moeder met de paplepel ingegoten in deze mooie omgeving. In 1919 werd een huis in het Ramplaan als domicilie uit gekozen en enkele jaren later volgde de verhuizing naar Overveen. En na in 1943 met Freek getrouwd te zijn, betrok het jonge echtpaar Bloem in 1945 een woning aan de Veldlaan in Aerdenhout. De plek waar mevrouw Bloem, de laatste vijf jaar alleen na het overlijden van de heer Bloem op 89-jarige leeftijd, nog steeds woonachtig is.

In die naoorlogse jaren waren de Nachtegaal en Gekraagde Roodstaart trouwe gasten in de omgeving van hun huis. Dat is inmiddels wel veranderd, alhoewel de Glanskopjes en Kool-, Pimpel- en zelfs Zwarte Mezen ook hun charme hebben.

De vakanties bracht het echtpaar Bloem door in verschillende landen in Europa. Zweden was de favoriete bestemming, niet geheel toevallig als men weet dat Freek jarenlang de inkoopfunctie van het papierconcern Buhrmann regelde met dit Scandinavische land. En hij sprak dan ook vloeiend Zweeds! Dat was tevens handig op vakantie met de nodige Zweeds talige veldgidsen in de rugzak. Want niet alleen de vogels kwamen aan bod, ook de overige flora en fauna werden bestudeerd. Een Renaultje 4 met de tent achterin was het ideale reismiddel.

Hans en Truus moeten nog lachen om de onwaarschijnlijke ontmoeting die ze tijdens een vakantie in Zweden in de 'middle of nowhere' hadden met elkaar. Niet op de hoogte van elkaars vakantieplannen reed Hans met zijn vrouw Margriet (ook in een Renault 4-tje !) over een verlaten weg in Zweden toen een auto met Nederlandse kentekenplaten tegemoet kwam. Even later stopte deze auto, waarna een echtpaar met een verre-

kijker de omgeving begon af te speuren. Het zal toch niet waar zijn! Ja hoor; nadat Hans de auto had gekeerd en een klein stukje was teruggereden, werd hun vermoeden bevestigd. De ontmoeting met het echtpaar Bloem was dan ook zeer plezierig.

Los van de Europese bestemmingen werd ook regelmatig in Nederland vertoefd. Freek was geboren op Vlieland en opgegroeid op Texel. Dus deze beide Waddeneilanden waren favoriet. Vooral Camping de Lange Paal op Vlieland was een geliefde stek.

Truus Bloem, thuis gefotografeerd. Han Buckx.

Ook heden ten dage verblijft Truus, samen met haar twee parkieten, met de caravan de nodige weken in de zomerperiode op een camping in Nederland en dan met name op een SBB-natuurcamping (Staatsbosbeheer). De parkietenstand is overigens sinds haar laatste verblijf op de camping uitgebreid. Een hagelwit exemplaar kwam toen regelmatig op bezoek bij de twee soortgenootjes. Als ervaren 'vinker' liet Truus die kans niet lopen en met behulp van een theedoek ving ze deze vogel die nu het trio compleet maakt.

"En de Vogelwerkgroep, hoe is die in de jaren vijftig ontstaan?" was mijn vraag. Haar ogen beginnen te glimmen en vol verve vertelt ze over die begin jaren van onze Vogelwerkgroep. In die tijd was er al een actieve KNNV- en NJN-club in Haarlem met leden zoals Menno Luikinga, Wijn-

and Akkerman, Theo Belterman, Rijk Kofman én Freek en Truus Bloem. In 1951 besloten zij, in navolging van o.a. Wageningen en De Zaan, een eigen Vogelwerkgroep op te richten. Daarna volgden bijvoorbeeld nog Amsterdam en Castricum.

Rijk Kofman was de eerste voorzitter en één van de eerste activiteiten bestond uit het trekken op het fietspad op de boulevard van Bloemendaal aan Zee. Het eerste jaar was nog een proeftelling waarna, onder de inspirerende leiding van het echtpaar Bloem, voor de volgende jaren een heuse telsystematiek werd opgezet die heden ten dage nog steeds in gebruik is! Ook de broedvogelinventarisatie van de Kennemerduinen en het ophangen van nestkasten ontstond in die tijd.

De ledenvergaderingen vonden plaats in het chique Lion d'Or. En met 35-40 leden kende men elkaar in de beginjaren zeer goed.

Freek en Truus Bloem bleven zeer actief binnen het bestuur van de Vogelwerkgroep. Sterker nog, het echtpaar Bloem was het bestuur! Truus had het secretariaat onder haar hoede en is ook even presidente (tegenwoordig voorzitter) van de Vogelwerkgroep geweest. En hoeveel leden hebben wel niet de eerste beginselen van het vogels kijken van Freek en Truus geleerd tijdens de beginnerscursussen!

De klok slaat tien uur. Is het al zo laat! "Kom", zegt mevrouw Bloem, "ik laat jullie nog even het archief zien wat Freek en ik in al die jaren hebben opgebouwd. Daar moeten we het ook nog maar eens over hebben waar dat in de toekomst naar toe gaat."

Diadozen vol, wel meer dan 200, kasten afgeladen met boeken en verslagen, geluidsbanden, video's. "Goh Truus, je hele huis lijkt wel een archief", laat Hans zich ontvallen.

En met de afspraak dat we het binnenkort nog maar eens moeten hebben over de toekomstige verblijfplaats van het 'Archief Bloem' verlaten Hans en ik Huize Bloem.

De regen valt nog steeds gestaag.